

ÎNCHEIERE

16 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni "Carpatair",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Deordița Margarita împotriva societății pe acțiuni "Carpatair" cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2013 Deordița Margarita a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni "Carpatair" (reprezentanța din Republica Moldova) cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 24 iulie 2012 a procurat de la SA "Carpatair" bilet de avion pentru ruta Chișinău-Palma de Mallorca, tur-retur cu escală la Roma, iar la 09 septembrie 2012 conform biletului procurat, a decolat din aeroportul Chișinău spre Roma, predînd la aeroport în compartimentul avionului – bagajul personal cu greutatea totală de 18 Kg.

Susține că, la aterizare în țara de destinație a depistat că bagajul său a fost pierdut din culpa SA "Carpatair", care nici pînă la moment nu a fost găsit și returnat dînsei.

Menționează că, din cauza circumstanțelor evidențiate supra produse din neglijența pîrîtei a suportat stări de frustrare, înjosire și dezamăgire.

Solicită încasarea în beneficiul său din contul SA "Carpatair" a sumei de 1131 DST (Drepturi Speciale de Tragere) cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 martie 2016 s-a admis acțiunea, s-a încasat din contul SA "Carpatair" în beneficiul reclamantei Deordița Margarita prejudiciul material în mărime de 1131 DST, suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în mărime de 760 de lei, în rest acțiunea s-a respins ca nefondată.

Prima instanță a reținut că, SA "Carpatair" nu și-a onorat corespunzător obligațiile contractuale care derivă expres din prevederile art. 980, art. 984 și art. 989 din Codul civil și anume a pierdut bagajul ce aparținea reclamantei, pentru care poartă răspundere juridică deplină.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul SA "Carpatair", avocatul Rogac Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 martie 2016.

La data de 22 decembrie 2016 SA "Carpatair" a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea decizia instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au aplicat corect art. 268 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Codul civil, prima instanță nefondat nu a încetat procesul în cauză avînd în vedere faptul că reprezentanța SA "Carpatair" nu dispune de personalitate juridică și nu putea fi parte în prezentul proces judiciar, de asemenea consideră că, reclamanta nu a respectat procedura prealabilă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră cererea de recurs ca fiind depusă în termen în condițiile în care la materialele cauzei lipsesc probe ce ar atesta momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel pentru a verifica respectarea termenului de demarare a căii de atac.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au aplicat corect art. 268 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Codul civil, iar reclamanta nu a respectat procedura prealabilă nu pot fi reținute or, la materialele cauzei este anexată cererea prealabilă adresată intimatului (vol. I f.d. 13) care atestă parcurgerea etapei prealabile de soluționare a litigiului, de asemenea speța a fost soluționată cu respectarea termenului special de prescripție extinctivă reieșind din reglementările dispozițiilor legale citate precum și a celor cuprinse în Convenția pentru unificarea unor reguli privitoare la transportul aerian internațional, la care Republica Moldova este parte.

Încetarea procesului pe motivul invocat de recurentă nu poate fi reținut deoarece potrivit art. 59 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazurile prevăzute de lege, pot fi parte în proces asociațiile și societățile care nu au personalitate juridică, dar care dispun de organe de conducere proprii, la caz, Petrov Nicolae, potrivit înscrisului anexat la materialele pricinii (vol. I f.d. 205) are calitatea de administrator special al societății pe acțiuni ”Carpatair”, fapt ce denotă că examinarea litigiului a derulat în strictă conformitate cu rigorile unui proces echitabil, ba mai mult ca atât, dispoziția art. 39 din Codul de procedură civilă, admite expres posibilitatea înaintării de către reclamant a acțiunii împotriva unei filiale sau reprezentanțe a unei persoane juridice sau a unei alte organizații.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea pe acțiuni ”Carpatair” ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul

d i s p u n e:

Recursul declarat de societatea pe acțiuni ”Carpatair” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță